

# РЕШЕНИЕ

№ 24244

гр. София, 16.06.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в**  
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: София Тодорова**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **13567** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закон за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на И. В. Д., чрез процесуалния му представител адв. А. М., срещу решение с рег. № ДОИ25000285ВН\_008 от 25.11.2025 г., в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 от заявлението на жалбоподателя и в частта, с която е предоставен достъп до обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението, ведно с решение рег. № ДОИ25000285ВН\_009ВН от 25.11.2025 г., обективиращо предоставената обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението.

В жалбата се поддържа, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно, тъй като е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и целите на ЗДОИ, както и в разрез с установените стандарти за прозрачност и отчетност на публичната администрация, включително, когато дейността ѝ засяга права на деца и родители. Жалбоподателят твърди, че съгласно заявлението до кмета на [община], поисканата информация е структурирана в 16 отделни точки. Общото между тях е, че всички се отнасят до начина на работа на общинската администрация, конкретно Дирекция „Правно-нормативна дейност“ и до практики за ограничаване или укриване на информация за деца от родителите им. Според жалбоподателя това безспорно е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 и чл. 11 – 13 от ЗДОИ, тъй като дава възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на органа.

В жалбата резюмира всеки от въпросите поотделно и незаконосъобразността на отказа. Освен по

т. 12, за която е предоставена информация, в нито една от петнадесетте точки, органът не е приложил правилно нито чл. 37 от ЗДОИ, нито общите принципи на закона. Жалбоподателят излага, че не е постановено законосъобразно решение за предоставяне или отказ на достъп, което да е оформено съгласно чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ – с ясно разпознаваем диспозитив, мотиви и указания за обжалване.

Счита, че е допуснато нарушение по чл. 37 от ЗДОИ, тъй като липсват мотиви. В жалбата се сочи, че при отказ органът е длъжен да посочи конкретна правна норма, на която се позовава (напр. защита на лични данни, класифицирана информация и пр. ), както и да обоснове защо тази норма е приложима. В случая липсва конкретно позоваване на чл. 37 от ЗДОИ, липсва индивидуализиране на основанията за отказ по всяка точка и не е направена преценка за обществен интерес. Излага, че неправилното третиране на служебната информация представлява злоупотреба с право и съществено процесуално нарушение.

Сочи, че дори част от исканията очевидно да се отнасят до служебна обществена информация (чл. 11-13 от ЗДОИ), органът е длъжен да мотивира конкретно защо в дадения случай не следва да се предостави достъп и защо не може да се приложи частичен достъп. С оглед на изложените доводи жалбоподателят иска от съда да отмени решение с рег. № ДОИ25000285ВН\_008 от 25.11.2025 г., в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 от заявлението на жалбоподателя и в частта, с която е предоставен достъп до обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението, ведно с решение рег. № ДОИ25000285ВН\_009ВН от 25.11.2025 г., обективизиращо предоставената обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението, да върне преписката с указания за постановяване на ново решение по чл. 28 от ЗДОИ и да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание се явява лично и с процесуалния представител адв. М. и поддържа, че административният орган е бил длъжен да предостави пълен достъп по чл. 7 от ЗДОИ или поне частичен в някои хипотези, но това не е извършено.

Ответникът – секретарят на [община], чрез юрк. Л. Г., в молба, постъпила в съда на 29.04.2026 г. изразява становище за неоснователност на жалбата срещу решение с рег. № ДОИ25000285ВН\_008 от 25.11.2025 г., в частта, с което отказан достъп до обществена информация и за процесуално недопустима, в частта, с която е предоставен достъп до информация по т. 11 до т. 14 от заявлението. Счита, че задълженият субект мотивирано е отговорил на поставените в заявлението въпроси. ЗДОИ не задължава административните органи да извършват анализи или да създават нова информация. Формулираните въпроси от заявлението се отнасят до конкретни действия на служители, които дори и да са осъществени, са част от фактическото развитие по индивидуален случай, засягащ определени физически лица, поради което исканата информация няма характер на обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и не подлежи на предоставяне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд - София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

И. В. Д. е подал заявление с рег. № ДОИ25000285\_004ВН/11.11.2025 г. до кмета на [община] за достъп до следната обществена информация:

1. Служители на Дирекция „Правно-нормативно обслужване“ (Дирекция „ПНО“) в [община], изготвяли ли са юридически становища, писма, указания, резолюции или друга писмена комуникация, съдържаща указания и/или препоръки за отказ и/или ограничаване на

достъпа до информация от родители за посещенията на децата им в детски ясли, детски градини, училища, както и структури към Комплекс за социални услуги за деца и семейства, [населено място] (КСУДС – В.)?

2. Да се посочи в кои конкретно случаи са се случвали деянията по т. 1 с посочени дати, имена на детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В., със заличени лични данни на участниците (инициали), както и подробна юридическа обосновка и аргументация със съответните правни актове по всеки от случаите по т. 1, обясняващи защо това е изобщо възможно.

3. На какво нормативно, правно или вътрешно основание е допустимо служители на Дирекция „ПНО“ да съветват детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В. да не дават информация на родители за техните деца? Да се посочи конкретен правен акт и/или нормативна уредба, да се представи копие на заповед и/или копие на вътрешна инструкция за укриване/ограничаване на информация за деца от техните родители.

4. Да се представят копията на юридическите становища, писма, указания, резолюции или друга писмена комуникация, съдържащи указания и/или препоръки за отказ и/или ограничаване на достъпа до информация от родители за децата им от/до Дирекция „ПНО“ при [община] с имена на детски ясли, детски градини, училища и/или конкретните структури към КСУДС – В., дати и заличени лични данни (инициали на родителите, от които е укрита информация и инициали на служители на Дирекция „ПНО“ при [община], изготвили становището).

5. Да се посочи дали през последните 10 години служители на Дирекция „ПНО“ в [община] устно или писмено са уведомявали директори (или служители) на детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В. да не предоставят информация на родители за децата им и от кои конкретно служители в Дирекция „ПНО“ са извършени тези деяния? Ако такива указания са давани, да се уточни от кои конкретно служители са дадени, както и на какво основание са ги изпълнили (да се посочат анонимизирани данни с имена на детски ясли, детски градини, училища и/или конкретните структури към КСУДС – В., заедно с длъжност и инициали).

6. Да се посочи има ли практика за ограничаване или отказ на достъп до информация на родител относно деца в детски ясли, детски градини, училища и/или конкретните структури към КСУДС – В. и колко често е прилагана тя към родители през последните 10 години. Да се представят анонимизирани данни (инициали на родители, деца, дати и правните основания за това).

7. Има ли вътрешна процедура, наредба или писмена кореспонденция между Дирекция „ПНО“ от една страна и други институции – от друга (напр. детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В.), свързана с решение от името на [община] да се укрива информация от родители или да се ограничава достъпа на родители до информация за деца? Да се представят копия от такива документи за последните 10 години, ако такива съществуват с детайли на ответната страна в комуникацията с анонимизирани данни (инициали).

8. Съществува ли писмена комуникация или указания на служители в Дирекция „ПНО“ към [община] от една страна и детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В. – от друга страна, във връзка с обмен и координация на действия, свързани с ограничаване или укриване на информация за деца от техните родители? Ако съществува такава комуникация, да се представят копия от тези документи със заличени лични данни.

9. Съществува ли писмена комуникация или указания между Дирекция „ПНО“ към [община] от една страна и детски ясли, детски градини, училища и/или структури към КСУДС – В. – от друга страна, свързана с това да се стимулира комуникация и разкриване на лични данни от съответните детска ясла, детска градина, училище към трети лица, във връзка с обмен или

координация на действия, свързани с непредоставяне, укриване или ограничаване на информация за посещение на деца от техните родители? Ако съществуват да се предоставят копия от тези документи със заличени лични данни.

10. Да се представи писмена справка за последните 10 години в таблична форма със следните колони: 1) дата на събитието; 2) анонимизирани лични данни (инициали) на служителя в Дирекция „ПНО“ към [община], издал насоки за укриване/ограничаване на информация от родители; 3) името и съответното учреждение - детска ясла, детска градина, училище или структури към КСУДС – В., отказало информация на родители; 4) анонимизирани лични данни (инициали) на родителя, на който му е отказана информация; 5) пол на родителя, на който е отказана информация; 6) населено място на местожителство на родителя, на който му е отказана информация; 7) обосновка с причините за отказа за предоставяне на информация на родителя.

11. Има ли подадени сигнали от страна на родители срещу кмет, заместник-кмет или служители на Дирекция „ПНО“ към [община] за укриване/ограничаване на информация от родители за децата им относно присъствията им в детски ясли и/или детски градини и/или училища? За какво е всеки от сигналите, как поотделно е разгледан всеки един от тях и какви мерки са предприети, за да не се допускат такива провинения в бъдеще? Да се представи информация за последните 10 години.

12. Провеждани ли са преди и провеждат ли се в момента вътрешни дисциплинарни проверки в Дирекция „ПНО“ към [община] във връзка със сигнали на родители на деца, посещаващи детски ясли, детски градини, училища и КСУДС – В. във връзка с укриване/ограничаване на информация за децата им? Ако се провеждат да се представят копия от актовете/протоколите с анонимизирани лични данни.

13. Възнамерява ли кметът на [община] да предприеме дисциплинарни или административни проверки към служители на [община], които са участвали в схеми за укриване/ограничаване на информация от родители на деца от Дирекция „ПНО“ към [община]? Ако възнамерява какви мерки ще предприеме?

14. Планирани ли са обучения, инструктажи и/или квалификационни мероприятия в Дирекция „ПНО“ към [община], свързани със Закон за закрила на детето и основните права и задължения на родителите? Да се посочат темите, датите, участниците и лекторите.

15. Какви са конкретните задължения като и. д. кмет и какви правни действия са предприети в миналото, с цел да се предотвратят случаи, свързани с неспазване на Закона за закрила на детето, както и с това да не се нарушават правата на родители на децата, чрез действия на служители от Дирекция „ПНО“ към [община]?

16. Какви ще бъдат конкретните задължения като и. д. кмет занапред и какви правни действия ще се предприемат за в бъдеще, с цел да се предотвратят случаи, свързани с неспазване на Закона за закрила на детето, както и с това да не се нарушават правата на родителите на децата, чрез действия на служители от Дирекция „ПНО“ към [община]?

3. е поискал информацията да му бъде предоставена на електронната поща.

С писмо рег. № ДООИ25000285ВН\_005ВН/11.11.2025 г. директорът на Дирекция „Контрол и санкции“ е изпратил на директора на Дирекция „ПНО“ да предостави исканата в заявлението информация.

С писмо рег. № ДООИ25000285ВН\_007ВН/14.11.2025 г. директорът на Дирекция „ПНО“ е изготвил проект на отговор по заявлението на И. Д., който е изпратен на директора на Дирекция „Контрол и санкции“.

С решение рег. № ДООИ25000285ВН\_008ВН/25.11.2025 г. на секретаря на [община], на основание чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по заявление с рег.

№ ДООИ25000285\_004ВН/11.11.2025 г. от И. В. Д. от т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 и е предоставен достъп до обществена информация по т. 11, т. 12 и т. 14 от заявлението под формата на писмена справка. В мотивите на обжалваното решение е посочено, че разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. Информацията е обществена, когато са налице две от визираните в правната норма кумулативни изисквания – да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Отражено е, че исканата информация от т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 няма обществен характер, тъй като засяга определени становища, които не са конкретизирани нито като регистрационни номера, нито като период на тяхното представяне, и искания за оказване на правна помощ по различен вид случаи от дирекции от общата и специализираната администрация на [община]. Исканите със заявлението документи не съдържат сведения, свързани с обществения живот в страната, а определен тип частни административни преписки през последните 10 години, като тази информация не е обществена и не дава възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, т. е. установява законова възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. Задълженият субект е посочил, че в [община] не е създадена и не се съхранява информация, касаеща броя на становищата, предоставяна на дирекции на [община] по питания, свързани с искания на родители за посещения на децата им в детски ясли, детски градини, училища и КСУДС – В.. Отражено е, че исканията по поставените въпроси не съдържат сведения, свързани с обществения живот в страната и не може да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект. Поради това е прието, че редът на ЗДОИ за получаване на исканата информация е неприложим.

С решение рег. № ДООИ25000285ВН\_009ВН/25.11.2025 г. на секретаря на [община] е предоставена следната информация: по т. 11 от заявлението – в Дирекция „ПНО“ няма налична информация за подадени сигнали от родители за ограничаване на информация във връзка с присъствие в детско заведение; по т. 12 от заявлението – не са провеждани и не се провеждат дисциплинарни проверки в Дирекция „ПНО“ във връзка с описаните в точката сигнали; по т. 14 от заявлението – в Дирекция „ПНО“ няма налична информация във връзка с планиране на обучения на служители, свързани със Закона за закрила на детето и основните правила и задължения на родителите.

Решение рег. № ДООИ25000285ВН\_008ВН/25.11.2025 г. и решение рег. № ДООИ25000285ВН\_009ВН/25.11.2025 г. на секретаря на [община] са изпратени на 25.11.2025 г. на електронната поща на И. Д.. Жалбата срещу посочените решения е постъпила в съда посредством Системата за сигурно електронно връчване на 09.12.2025 г.

С оглед така установеното, съдът приема следното от правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и срещу административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, подлежащ на съдебно оспорване съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация се регулират от Закона за достъп до обществена информация. Съгласно чл. 3, ал. 1 от

посочения нормативен акт този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като според ал. 2 органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ е предвидено, че когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. Нормата на чл. 33 от ЗДОИ предвижда, че когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 от ЗДОИ.

Оспореното решение за отказ и предоставяне на обществена информация е издадено от компетентен орган. Видно от представената по делото заповед № 3620 от 07.11.2022 г. на кмета на [община] (съгласно заповед № К-063/04.11.2022 г., приложена на стр. 31 от делото) секретарят на общината е определен за длъжностно лице, което да разглежда постъпилите заявления за достъп до обществена информация по ЗДОИ, както и да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до поисканата обществена информация. Следователно секретарят на [община] като упълномощен от кмета на [община], се явява задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав приема, че при издаването на акта не е допуснато нарушение на формата на акта, доколкото на подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 от АПК и чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Съдържанието на решението е съответно на изискванията на чл. 38 от ЗДОИ. В същото е посочено от кого е издадено и по кое заявление, като формално са изложени фактическите и правни основания, мотивирали органа да го издаде. Предвид това съдът приема, че не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

В разглеждания случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 – 4, а отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на

оспореното решение по ЗДОИ ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Отделно от това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон - чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 от ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съобразно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11).

Исканата в разглеждания случай информация според настоящия съдебен състав разкрива белезите на служебна обществена информация, т.е., такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официална информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Изисканата в т. 1 до т. 10, информация касае наличие на данни за ограничаване на достъпа до информация на родители на деца, които посещават детски ясли, детски градини, училища и структури към КСУДС – В., както и копия от документи, които са налични в общината във връзка с евентуалното ограничаване. Съгласно константната съдебна практика искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне. В т. 13, т. 15 и т. 16 е поискано информация дали са подадени сигнали от родители във връзка с ограничаването на информация, какви са правомощията на кмета на общината в тази връзка и предприемани ли са действия по такива сигнали и какви действия ще предприема с оглед правомощията в бъдеще кметът на общината при констатирани

такива ограничения.

Съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. В случая следва да се приеме, че исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, както и че чрез предоставянето на достъп до заявената информация заявителят може да си състави мнение по интересуващите го въпроси, свързани с дейността на задължения субект, касателно дали се ограничава достъпът до информация на родители, въз основа на какви нормативни или административни актове, колко са тези случаи и др. обстоятелства, които заявителят е посочил в сезирацият задължения субект документ.

В мотивите на отказа бланкетно е посочено, че исканата в т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 няма обществен характер, тъй като засяга определени становища, които не са конкретизирани нито като регистрационни номера, нито като период на тяхното представяне, и искания за предоставяне на правна помощ по различен вид случай от дирекциите от общата и специализираната администрация на [община]. Този аргумент според настоящия състав няма отношение по поисканата информация, т. к. не се търси такава за конкретни преписки, посочен е период от 10 години и никъде не е споменато, че се касае до предоставяне на правна помощ. На следващо място изводът, че информацията не представлява обществена такава, а касае определен тип частни административни преписки, също не представлява основание за отказ. З. е посочил, че исканата информация е за ограничаване на достъпа до информация, поискана от родители за децата си в последните 10 години, не е поискал информация за конкретни преписки, които освен всичко друго и да са „частни административни“, какъвто термин не е познат в правната теория. На следващо място задълженият субект се е позовал на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, предвиждащ, че законът се прилага, само когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, като не е посочил кой е този друг ред да се получи поисканата от Д. информация.

Основателни са възраженията в жалбата, че предоставеният достъп до информация по т. 11 и т. 14 от заявленията е формален. В т. 11 и т. 14 от решение рег. № ДОИ25000285ВН\_009ВН от 25.11.2025 г., обективизиращо предоставената обществена информация, е отразено, че в Дирекция „ПНО“ няма налична информация за подадени сигнали от родители за ограничаване на информация във връзка с присъствие в детско заведение и информация във връзка с планиране на

обучения на служители, свързани със Закон за закрила на детето и основните права и задължения на родителите. В случая заявителят е уведомен, че в Дирекция „ПНО“ няма информация за сигнали и за предстоящия обучения на общинската администрация, но не е проверил или не е предоставил информация дали в другите дирекции в общинската администрация или при друг орган или юридическо лице се съдържат поисканите данни, което представлява нарушение на чл. 32 и чл. 33 от ЗДОИ.

Освен всичко изложено административният орган не е съобразил, че в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващ обществен интерес е дефинирано в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Задължение на органа е да извърши преценка дали в конкретния случай е налице такъв и съответно да обоснове решението си в този смисъл, което в разглежданата хипотеза не е извършено, а както бе посочено, законодателят е създал оборима презумпция, поради което не е необходимо заявителят да сочи доказателства в подкрепа на твърдението си. Поради това липсата на мотиви на органа и съответно отсъствието на доводи, че не е налице хипотезата на надделяващ обществен интерес, също водят до извод за незаконосъобразност на индивидуалния административен акт. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му, като наличието им в акта дава възможност на адресата да разбере волята на органа и да защити правата и интересите си пред съда, ако счита, че същите са нарушени. При това положение настоящият състав приема, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в закона правни такива за отказ за предоставяне на обществена информация. Освен това, административният орган следва да съобрази, че направеното искане е за предоставяне на обществена информация със заличени лични данни.

Предвид всичко изложено и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

По тези съображения следва да се приеме, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореният акт - отменен като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, съответно, с оглед естеството на констатираните пороци, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

С оглед изхода на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно претендираните и доказани разноски по делото в общ размер от 525.11 евро – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 02.12.2025 г. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. Поисканото от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, превалутирано представлява 1017.03 лв., което е незначително над предвиденото минимално възнаграждение в посочената наредба. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София – град, 29 състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение с рег. № ДООИ25000285ВН\_008 от 25.11.2025 г., в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 до т. 10, т. 13, т. 15 и т. 16 от заявлението на жалбоподателя и в частта, с която е предоставен достъп до обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението, ведно с решение рег. № ДООИ25000285ВН\_009ВН от 25.11.2025 г., обективиращо предоставената обществена информация по т. 11 и т. 14 от заявлението.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне по заявлението на И. В. Д. с рег. № ДООИ25000285\_004ВН/11.11.2025 г. от секретаря на [община], при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, в 14-дневен срок от уведомяването. ОСЪЖДА [община] с адрес [населено място], [улица] да заплати на И. В. Д. с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 525.11 (петстотин двадесет и пет евро и единадесет евроцента).

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: